Katrineholms-Kuriren lördagen den 26 juni 1948

Midsommardans på Djulö — tusentals Katrineholmare väntas på badplatsen

Midsommarfirandet på badplatsen vid Stora Djulö blev en verklig folkfest. Det strålande vädret lockade tusentals Katrineholmare vallfärdande dit bussar och bilar samt på cykel och dammen i kiosker vägade de om middagen upp mot 3,000—4,000 personer. I varje fall myllrade det av både små och stora redan vid åtta-tiden och det betydligt högre antalet ex. en vanlig lördagsdag.

Vid majstången, klädd med björkris och lövsamlade de flesta förmiddagens aktiva deltagare och blickade in i TV-kameran. Konferensen till klädnings-NOVITeknikern Torsten Karlsson, som dagen till ära bytt sin vanliga arbetsrock mot en vit kavaj med blommig slips och blad i knapphålet, förestod en tillfällig dragkamp mellan några av de yngre deltagarna, vilken slutade med att de äldre fick ge sig och bli indragna i leken. Därefter Karlsson kort om dansens historia och ursprung och förklarade att den skulle dansas runt majstången. Det var inte precis något lättfört ringdans utan mera en folkmassorna i de olika länderna har dansat den i sina hemtrakter och varje land har sina speciella sätt att dansa den på. Men det var ändå Katrineholmarna som först tog majstången i besittning och det var med en viss stolthet som de visade upp sina kunskaper för TV-publiken.

Naturligtvis blev det också lekdans. Upp och ned i backen och bort på ängen dansade man och det hördes ett och annat glatt tjut när någon av flickorna lyckades smita undan en av pojkarna som försökte fånga in henne. Det var ju tradition att ha en midsommarfrände vid Stora Djulö och det underlättade säkert arbetet med att hitta de rätta kamraterna.

Så restes så småningom majstången och det var åter dags för dans. Den här gången var det en riktig folkdans som stod på programmet och det var en av de mera välkända och populära, nämligen den gröna ungdomen. Den är typisk för Södermanland och Uppland och är en av de mera svårdansade. Det är inte bara att ta ett par steg åt höger och ett par steg åt vänster och sedan snurra runt. Det är mycket mera än så och det fordrar en hel del övning för att det skall bli riktigt bra. Det var därför med en viss skräckblandad förtjusning som de unga dansarna gav sig i kast med den. Det blev inte precis någon folkdans i ordets rätta bemärkelse men det var ändå mycket roligt och det var huvudsaken.

Naturligtvis blev det också lekdans. Upp och ned i backen och bort på ängen dansade man och det hördes ett och annat glatt tjut när någon av flickorna lyckades smita undan en av pojkarna som försökte fånga in henne. Det var ju tradition att ha en midsommarfrände vid Stora Djulö och det underlättade säkert arbetet med att hitta de rätta kamraterna.

Här ovan syns delar av den stora folksamlingen på Djulö badplats. Till höger syns hela klungan som deltog i majstångsdansen. Samt ty.1 leklederna. Torsten Karlsson kort efter tagetundervisningen i folkdans. Sekunder. Här syns på alla motkameran vända ryggar.

Midsommarfirandet på badplatsen vid Stora Djulö blev en verklig folkfest. Det strålande vädret lockade tusentals Katrineholmare vallfärdande dit bussar och bilar samt på cykel och dammen i kiosker vägade de om middagen upp mot 3,000—4,000 personer. I varje fall myllrade det av både små och stora redan vid åtta-tiden och det betydligt högre antalet ex. en vanlig lördagsdag.

Vid majstångsklädningen deltog de flesta förmiddagens aktiva deltagare och blickade in i TV-kameran. Konferensen till klädnings-NOVITeknikern Torsten Karlsson, som dagen till ära bytt sin vanliga arbetsrock mot en vit kavaj med blommig slips och blad i knapphålet, förestod en tillfällig dragkamp mellan några av de yngre deltagarna, vilken slutade med att de äldre fick ge sig och bli indragna i leken. Därefter Karlsson kort om dansens historia och ursprung och förklarade att den skulle dansas runt majstången. Det var inte precis något lättfört ringdans utan mera en folkmassorna i de olika länderna har dansat den i sina hemtrakter och varje land har sina speciella sätt att dansa den på. Men det var ändå Katrineholmarna som först tog majstången i besittning och det var med en viss stolthet som de visade upp sina kunskaper för TV-publiken.

Naturligtvis blev det också lekdans. Upp och ned i backen och bort på ängen dansade man och det hördes ett och annat glatt tjut när någon av flickorna lyckades smita undan en av pojkarna som försökte fånga in henne. Det var ju tradition att ha en midsommarfrände vid Stora Djulö och det underlättade säkert arbetet med att hitta de rätta kamraterna.

Så restes så småningom majstången och det var åter dags för dans. Den här gången var det en riktig folkdans som stod på programmet och det var en av de mera välkända och populära, nämligen den gröna ungdomen. Den är typisk för Södermanland och Uppland och är en av de mera svårdansade. Det är inte bara att ta ett par steg åt höger och ett par steg åt vänster och sedan snurra runt. Det är mycket mera än så och det fordrar en hel del övning för att det skall bli riktigt bra. Det var därför med en viss skräckblandad förtjusning som de unga dansarna gav sig i kast med den. Det blev inte precis någon folkdans i ordets rätta bemärkelse men det var ändå mycket roligt och det var huvudsaken.

Naturligtvis blev det också lekdans. Upp och ned i backen och bort på ängen dansade man och det hördes ett och annat glatt tjut när någon av flickorna lyckades smita undan en av pojkarna som försökte fånga in henne. Det var ju tradition att ha en midsommarfrände vid Stora Djulö och det underlättade säkert arbetet med att hitta de rätta kamraterna.

Så restes så småningom majstången och det var åter dags för dans. Den här gången var det en riktig folkdans som stod på programmet och det var en av de mera välkända och populära, nämligen den gröna ungdomen. Den är typisk för Södermanland och Uppland och är en av de mera svårdansade. Det är inte bara att ta ett par steg åt höger och ett par steg åt vänster och sedan snurra runt. Det är mycket mera än så och det fordrar en hel del övning för att det skall bli riktigt bra. Det var därför med en viss skräckblandad förtjusning som de unga dansarna gav sig i kast med den. Det blev inte precis någon folkdans i ordets rätta bemärkelse men det var ändå mycket roligt och det var huvudsaken.

Naturligtvis blev det också lekdans. Upp och ned i backen och bort på ängen dansade man och det hördes ett och annat glatt tjut när någon av flickorna lyckades smita undan en av pojkarna som försökte fånga in henne. Det var ju tradition att ha en midsommarfrände vid Stora Djulö och det underlättade säkert arbetet med att hitta de rätta kamraterna.